JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER
15 päivänä huhtikuuta 1997 *

1. Komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.4.1996 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa annetun direktiivin 71/118/ETY muuttamisesta ja ajan tasalle saattamisesta 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/116/ETY [1] mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2. Direktiivin 92/116/ETY, jolla muutetaan tuoreen siipikarjanlihan kauppaan liittyviä terveydellisiä ongelmia koskevaa yhteisön säännöstöä sisämarkkinoiden toteuttamisen yhteydessä, 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1.1.1994 ja että niiden on ilmoitettava näistä viipymättä komissiolle. Tätä määräaikaa pidennettiin rakenneuudistussuunnitelmiin sisällytettyjen Saksan uusien osavaltioiden osalta 1.1.1995 asti.

3. Koska komissio ei ollut saanut ilmoitusta direktiivin 92/116/ETY saattamisesta osaksi Saksan oikeusjärjestystä säädetyssä määräajassa, se lähetti perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla 10.2.1994 Saksan hallitukselle virallisen huomautuksen, jossa se kehotti Saksan hallitusta esittämään kirjalliset huomautuksensa siitä, miksi se ei ollut saattanut direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä.

4. Saksan hallitus ilmoitti komissiolle 28.4.1994 päivätyllä kirjeellä, että ehdotus siipikarjanlihan terveysvalvontaa koskevaksi laiksi, jolla oli tarkoitus saattaa direktiivi 92/116/ETY osaksi kansallista oikeusjärjestystä, oli annettu parlamentille ennen vuoden 1994 ensimmäisen puoliskon päättymistä.

5. Koska komissiolle ei ollut toimitettu ilmoitusta kansallisista säännöksistä kyseisen direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä, komissio lähetti Saksan hallitukselle 5.10.1994 päivätyllä kirjeellä perustellun lausunnon, jossa se väitti, ettei Saksan hallitus ollut pannut direktiiviä täytäntöön, ja kehotti sitä toteuttamaan perustellussa lausunnossa edellytetyt toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa.

* Alkuperäinen kieli: espanja.
1 — EYVL 1993, L 62, s. 1.

6. Saksan hallitus ilmoitti komissiolle 12.12.1994 päivätyllä kirjeellä, että suunniteltua aikataulua direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä ei ollut voitu noudattaa. Se totesi, että Bundesratissa oli keskusteltu lakiehdotuksesta ja että se oli tarkoitus antaa Bundestagin käsiteltäväksi vuoden 1995 alussa, jotta laki voitaisiin antaa saman vuoden keväällä. Saksan hallitus ilmoitti komissiolle 15.8.1995 päivätyssä kirjeessään lakiehdotuksen viivästyvän edelleen, koska sen käsittelyssä Bundestagissa oli tullut esiin ongelmia; Bundestag oli kehottanut Saksan hallitusta pyytämään komissiota muuttamaan yhteisön säännöstöä, jotta tuottajat, jotka saattoivat vuosittain vähemmän kuin 10 000 eläintä markkinoille, voisivat myydä maatiloiltaan siipikarjanlihaa loppukäyttäjien lisäksi myös ravintoloille ja yhteisöille, sillä edellytyksellä, että eläinten säännöllisestä terveysvalvonnasta olisi huolehdittu.

7. Koska komissio ei ollut saanut Saksan hallitukselta minkäänlaista muuta ilmoitusta direktiivin 92/116/ETY saattamisesta osaksi kansallista oikeusjärjestystä, se päätti nostaa nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

8. EY:n perustamissopimuksen 5 ja 189 artiklan nojalla sekä direktiivin 92/116/ETY 3 artiklan nojalla Saksan liittotasavallan oli saatettava kyseinen direktiivi osaksi sisäistä oikeusjärjestystä säädetyssä määräajassa. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut yhteisön direktiiveissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja.

9. Tässä asiassa Saksa ei kiistä komission väitettä direktiivin 92/116/ETY täytäntöönpanon laiminlyönnistä. Saksan hallitus kuitenkin pyytää yhteisöjen tuomioistuinta keskeyttämään jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan oikeudenkäynnin, koska yhteisön säännösten muuttamista koskeva pyyntö on aiheuttanut suuria ongelmia direktiivin saattamisessa osaksi Saksan oikeusjärjestystä ja koska se on antanut 17.7.1996 lain siipikarjanlihan terveysvalvonnasta [2] ja sen täytäntöönpanoasetukset on tarkoitus antaa lähiaikoina.

Tällä Saksan hallituksen pyynnöllä ei ole merkitystä asian ratkaisun kannalta, koska tässä tapauksessa ei ole kyse sellaisista olosuhteista, joilla tuomioistuimen työjärjestyksen 82 a artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti voitaisiin perustella oikeudenkäynnin keskeyttämistä.

10. Komissio on osoittanut tässä asiassa selkeästi ja ilman, että Saksan hallitus olisi sitä kiistänyt, että Saksan liittotasavalta ei ole antanut säädetyssä määräajassa direktiivin 92/116/ETY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 — Bundesgesetzblatt I, 23.7.1996, s. 991.

Näin ollen komission kanteen käsittelyä on jatkettava riippumatta siitä, onko Saksa säädetyn määräajan jälkeen saattanut kyseisen direktiivin osaksi sisäistä oikeusjärjestystä vai ei.

11. Koska komission kanne on perusteltu ja sen vaatimukset on hyväksyttävä, Saksan liittotasavalta on velvoitettava työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Ratkaisuehdotus

12. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa annetun direktiivin 71/118/ETY muuttamisesta ja ajan tasalle saattamisesta 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/116/ETY 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.